

Bryssel den 17 december 2025
(OR. en)

16981/25

STATIS 106

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 16 december 2025

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2025) 766 final

Ärende: RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET
OCH RÅDET
om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om
avfallsstatistik och om statistikens kvalitet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 766 final.

Bilaga: COM(2025) 766 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.12.2025
COM(2025) 766 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik
och om statistikens kvalitet**

1. Inledning

I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik¹ (*förordningen*) upprättas en ram för framställning av statistik om avfall i EU. I artikel 8.1 i förordningen föreskrivs följande:

Inom fem år från den dag då denna förordning träder i kraft samt därefter vart tredje år skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om den statistik som har sammanställts enligt denna förordning och särskilt om statistikens kvalitet och belastningen på företagen.

Detta är den sjunde rapporten som fullgör denna skyldighet. Tidigare rapporter offentliggjordes 2008², 2011³, 2014⁴, 2016⁵, 2020⁶ och 2022⁷.

Den aktuella rapporten omfattar rapporteringsperioden 2020–2022 (referensårsuppgifter), för vilken medlemsstaterna lämnade in uppgifter 2022 respektive 2024.

2. Förordningen om avfallsstatistik

Genom [förordningen](#) upprättas en ram för framställning av EU-statistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall.

Den säkerställer att avfallsuppgifter samlas in och rapporteras på ett enhetligt sätt i EU:s medlemsstater och EES-länderna, vilket gör avfallsstatistiken mer korrekt, tillförlitlig och jämförbar. Den främjar transparens och ger tillgång till avfallsuppgifter för beslutsfattare, forskare och allmänheten.

Medlemsstaterna måste samla in uppgifter om avfallsgenerering (per ekonomisk verksamhet, hushåll och andra källor), avfallsbehandling (materialutnyttjande, återvinning, bortskaffande osv.) och avfallshantering (inklusive transport och handel med avfall) och lämna in uppgifterna till kommissionen (Eurostat) vartannat år inom 18 månader efter referensårets slut⁸.

Eurostat offentliggör avfallsuppgifterna i ett användarvänligt format, vilket gör det enkelt att få tillgång till dem och göra jämförelser mellan medlemsstaterna.

Utöver statistiken om generering och behandling av avfall stöder de uppgifter som samlas in genom förordningen även statistik om politiska ämnen, såsom den cirkulära ekonomin⁹ och målen för hållbar utveckling¹⁰.

¹ EGT L 332, 9.12.2002, s. 1. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/2150/2010-10-18>.

² KOM(2008) 355 slutlig, 13.6.2008.

³ KOM(2011) 131 slutlig, 17.3.2011.

⁴ COM(2014) 79 final, 14.2.2014.

⁵ COM(2016) 701 final, 3.11.2016.

⁶ COM(2020) 54 final, 14.2.2020.

⁷ COM(2022) 719 final, 15.12.2022.

Förordning (EG) nr 2150/2002, avsnitt 7.2 i bilagorna I och II.

⁹ [Monitoring framework – Circular economy – Eurostat](#).

¹⁰ [Information on data – Sustainable development goals – Eurostat](#).

3. Verksamheter sedan den förra rapporten

3.1. Ändringar av rapporteringsformatet

Utöver de uppgifter som de rapporterar till kommissionen (Eurostat) enligt förordningen översänder medlemsstaterna också en kvalitetsrapport. Sedan 2024 års insamling av uppgifter har formatet för kvalitetsrapportering uppgraderats till den gemensamma integrerade metadatastrukturen¹¹, en standardiserad rapporteringsram som integrerar metadata och kvalitetsinformation i ett harmoniserat format med hjälp av en internationell teknisk standard (SDMX). Denna uppgradering ger en mer detaljerad och robust struktur som är anpassad till bästa praxis inom olika statistikområden. Kvalitetsrapporten innehåller dessutom en ny tabell för att bedöma täckningsproblem, göra det möjligt att upptäcka brister i avfallsredovisningen och förbättra den övergripande korrektheten för uppskattningar av avfallsgenereringen.

3.2. Sammanträden i arbetsgruppen för avfallsstatistik

För att förbättra uppgifternas jämförbarhet och kvalitet anordnar Eurostat årligen möten i [arbetsgruppen för avfallsstatistik](#), som inbegriper nationella experter från de nationella statistikbyråerna i EU:s medlemsstater, Eftastaterna och kandidatländerna. Sedan den senaste rapporten (2022) har det hållits årliga möten, som alla har pågått i en och en halv dag, där arbetsgruppen har diskuterat den cirkulära ekonomin, rapporteringen av kommunalt avfall, jordbruksavfall, avloppsslam och mineralavfall och [Eurostats handbok för 2024](#).

3.3. Landsbesök

Kommissionen (Eurostat) genomför bilaterala landsbesök för att diskutera tekniska frågor och få en bättre förståelse för den metod som tillämpas och vilka konsekvenser den har för uppgifternas jämförbarhet. Fyra besök har gjorts sedan den senaste rapporten: i Nederländerna, Spanien, Finland och Bulgarien. Besöken inriktades på de uppgifter som rapporterades enligt förordningen och omfattade även ytterligare avfallsflöden (dvs. livsmedelsavfall, batterier, elektroniskt och elektriskt avfall och uttjänta fordon) där så var relevant. Sådana besök förbättrar kommunikationen och möjliggör ett utbyte med det berörda landet när det gäller metoder och ger en bättre förståelse för varje lands processer och utmaningar med avseende på avfallsstatistik. Dessutom kan man tack vare besöken snabbare och mer effektivt diskutera och lösa komplexa frågor.

¹¹ Kommissionens rekommendation (EU) 2023/397 av den 17 februari 2023 om referensmetadata och kvalitetsrapporter för det europeiska statistiksystemet, som ersätter rekommendation 2009/498/EG om referensmetadata för det europeiska statistiksystemet, EUT L 53, 21.2.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/397/oj>.

3.4. Kvaliteten på de uppgifter som överförts sedan den senaste rapporten

3.4.1. Aktualitet

Efterlevnaden av rapporteringsfristen för uppgiftsinsamlingen för referensåren 2020 och 2022 har förblivit stabil jämfört med tidigare år.

Datauppsättningarna för generering och behandling av avfall lämnades i allmänhet in i tid. För referensåret 2020 lämnade 25 medlemsstater och ett EES-land in sina uppgifter i tid, medan 21 medlemsstater och två EES-länder uppfyllde tidsfristen för inlämning för referensåret 2022.

Vissa länder dröjde dock med att lämna in uppgifterna för referensåret 2022. Vissa länder lämnade också in kvalitetsrapporterna efter tidsfristens utgång, och två EU-länder har fortfarande inte lämnat in dem, vilket kan bero på det nya formatet för kvalitetsrapporter som infördes det året. Frivilliga inlagor mottogs också från sex länder på västra Balkan (Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Nordmakedonien, Albanien, Serbien och Kosovo*) och Turkiet, och fyra länder lämnade in fullständiga datauppsättningar och kvalitetsrapporter i tid. Eurostat skickade påminnelser och ingrep vid utebliven inlämning. De validerade uppgifterna offentliggjordes i Eurostats onlinedatabas för referensåren 2018, 2020 och 2022, tillsammans med [Statistics Explained](#)-artiklar och andra informationsprodukter¹².

3.4.2. Fullständighet

Uppgifterna om avfallsgenerering har blivit betydligt mer fullständiga sedan 2010. Antalet saknade siffror och länder som skickade svar som inte var fullständiga har minskat avsevärt, och inga EU-länder eller EES-länder rapporterar saknade siffror för de båda referensåren. Sex länder på västra Balkan (Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Nordmakedonien, Albanien, Serbien och Kosovo) och Turkiet lämnade också in sina rapporter om avfallsgenerering för referensåret 2022.

Det skedde en liknande förbättring med avseende på uppgifterna om avfallsbehandling, och inga saknade uppgifter rapporterades för referensåren 2020 och 2022. Vissa länder rapporterar dock konfidentiella uppgifter, vilket kräver ytterligare sekundär sekretessbehandling för att förhindra att känsliga nationella uppgifter härleds från konfidentiella uppgifter. Detta förfarande säkerställer att konfidentiell information förblir skyddad samtidigt som aggregerade uppgifter kan offentliggöras.

3.4.3. Relevans

Datauppsättningen ger övergripande information om det avfall som genereras och hur det behandlas. Den klassificerar avfallet efter ämne och verksamhetssektor, med primärt fokus på

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

¹² Nya punkter (referensår: 2022): <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/w/ddn-20241017-1>.

Waste management indicators: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Waste_management_indicators.

avfallshantering. Den behandlar dock inte avfall som en resurs fullt ut eftersom den har begränsningar, bl.a. avsaknad av uppgifter om återvinningsgrad, import och export av avfall och preliminära bearbetningsstadier. Dessutom är avfallsegenskaper dynamiska till sin natur och det är möjligt att ämnen kommer att räknas dubbelt. Båda dessa faktorer kan påverka korrektheten. Även om uppgifterna är användbara för hanteringen av avfallsinfrastrukturen innebär dessa brister att de inte är helt lämpliga för övervakningen av den cirkulära ekonomin.

3.4.4. *Korrekthet*

Att uppgifterna om avfallsgenerering är korrekta säkerställs genom en övergripande strategi som kombinerar statistik från alla ekonomiska sektorer och hushåll, inklusive sekundärt avfall och små företag. För att åtgärda potentiella luckor i täckningen har uppgifterna kompletterats med information från administrativa källor eller uppskattningar. Under de senaste åren har det funnits en tendens till ökad användning av administrativa källor, och statistiska urvalsundersökningar har använts mer selektivt för att samla in kompletterande uppgifter och fylla de återstående luckorna.

Denna strategi är effektiv och ändamålsenlig eftersom den utnyttjar tillgängliga administrativa uppgifter och riktade undersökningsuppgifter för att ta fram högkvalitativa uppgifter om avfallsgenerering. Denna metod utnyttjar styrkorna hos båda uppgiftskällorna. Detta innebär att den är anpassad till riktlinjerna för europeisk statistik, som främjar användningen av befintliga uppgiftskällor och minimerar bördan för uppgiftslämnarna. Detta gör uppgifterna om avfallsgenerering mer korrekta och tillförlitliga, vilket innebär att de tillhandahåller en stabil grund för välgrundade beslut. Eurostats kontroller av kvalitetsrapporter, som jämför uppgifter från företagsregister med uppgifter från avfallsrapporteringsystem, har bidragit till att förbättra tillförlitligheten. Även om svarsfrekvensen är låg tyder skillnaderna i datauppsättningarna på att mängden avfall som genereras underskattas med mindre än 10 %. Felaktigheter kan uppstå på grund av felaktig aggregering inom Nace-koder, vilket kan innebära att hushållsavfallet överskattas.

Även om vissa begränsningar kvarstår förbättras datakvaliteten konstant, och det görs insatser för att ta itu med de återstående utmaningarna och säkerställa mer korrekta och jämförbara uppgifter om avfallsgenerering.

3.4.5. *Tillgänglighet och tydlighet*

I linje med förordningen görs avfallsstatistiken tillgänglig genom en [övergripande databas](#) och [tydliga kortfattade artiklar](#) på Eurostats webbplats. Databasen gör det möjligt för användarna att skapa anpassade nedladdningar och tillhandahåller integrerade metadata och kvalitetsrapporter för bättre förståelse. Återkopplingen från användarna tyder på att de är mycket nöjda med uppgifternas tillgänglighet, och de flesta förfrågningar har rört tolkningen av publicerade siffror snarare än tillgången till uppgifterna, vilket tyder på att Eurostats databas är en användarvänlig och intuitiv informationskälla. Genom att ge enkel tillgång till avfallsstatistik gör Eurostat det möjligt för berörda parter i hela EU att fatta välgrundade beslut och främjar transparens i avfallshanteringssektorn.

3.4.6. Jämförbarhet

Uppgifterna har i allmänhet hög jämförbarhet mellan länderna, tack vare gemensamma definitioner och klassificeringar. Det återstår dock utmaningar, särskilt när det gäller uppgifter om farligt avfall, eftersom varje lands nationella lagstiftning kan ha en annan definition av vad som menas med ”farligt”. Dominansen för mineralavfall, som står för ungefär två tredjedelar av det totala avfallet, hindrar också jämförelser mellan länder. För att minska detta problem publicerar Eurostat uppgifter för indikatorn ”Avfall exklusive större mineralavfall”, vilket bidrar till mer korrekta jämförelser mellan länder.

De flesta medlemsstater fortsätter att utveckla uppgifternas kvalitet och ändamålsenlighet genom att förbättra uppgiftsinsamlingen och metoderna. Dessa förbättringar kan dock skapa avbrott i tidsserien, vilket medlemsstaterna tar itu med genom att se över datauppsättningarna och informera användarna om eventuella ändringar. Eurostat flaggar dessa avbrott i de datauppsättningar som offentliggörs.

3.4.7. Samstämmighet

Avfallsstatistiken visar en hög grad av samstämmighet, vilket är ett mått på dess förmåga att kombineras på olika sätt och för olika användningsområden. Samstämmigheten utvärderas på grundval av tre dimensioner: samstämmighet med nationalräkenskaperna, annan samstämmighet mellan olika områden och intern samstämmighet. För avfallsstatistik säkerställs intern samstämmighet genom en konsekvent omvandling av rådata till utflöden.

När det gäller samstämmigheten mellan olika områden finns valideringsförfaranden för att jämföra avfallsstatistik med andra relevanta datauppsättningar, såsom avfall från [elektrisk och elektronisk utrustning \(WEEE\)](#), [förpackningsavfall](#) och [livsmedelsavfall](#). Även om dessa förfaranden bidrar till att minska inkonsekvenserna kvarstår vissa skillnader, huvudsakligen på grund av skillnader hos avdelningarna för uppgiftsframställning.

Samstämmigheten med nationalräkenskaperna illustreras dock tydligt av förhållandet mellan avfallsgenerering och socioekonomiska indikatorer, såsom BNP per capita och offentliga utgifter för avfallshantering. Uppgifterna visar till exempel ett positivt samband mellan avfallsgenerering per capita och BNP per capita. Förhållandet mellan avfallsgenerering och utgifter för avfallshantering är dock mindre tydligt, med olika mönster i olika grupper av länder.

Eftersom indikatoruppsättningen för avfallshantering kombinerar uppgifter om hantering som har samlats in enligt förordningen med import-/exportuppgifter från internationell handelsstatistik (Comextdatabasen) eller från nationella källor utvärderas dessutom samstämmigheten med internationell varuhandelsstatistik. Dessa resultat betonar att förhållandet mellan avfallsgenerering, ekonomisk verksamhet och miljöpåverkan är komplext och att det behövs fortsatta insatser för att förbättra uppgifternas samstämmighet och konsekvens.

3.5. Analys av uppgifterna

Insamlingen av uppgifter 2022 gav värdefulla insikter om trenderna och utvecklingen inom genereringen och hanteringen av avfall. Uppgifterna visade framför allt på en kontinuerlig och pågående minskning av genereringen av hushållsavfall och liknande avfall¹³ samt en kraftig minskning av den direkta deponeringen av detta avfallsflöde. Dessutom ökade den separata insamlingen av vissa avfallsflöden från hushåll, såsom glas, plast och biologiskt avfall.

Även om uppgifterna visade på tillfredsställande kvalitetsnivåer konstaterade man att det fanns möjligheter till förbättringar, särskilt med avseende på avfallsflöden såsom avloppsslam, jordbruksavfall och byggavfall. Eurostat förbättrade sin vägledning för att ta itu med den inkonsekventa klassificeringen av gruvavfall mellan olika länder.

Analysen belyste också de utmaningar som den cirkulära ekonomin står inför, särskilt när det gäller plast- och textilavfallsflöden. Betydande skillnader med avseende på generering per capita och behandlingsmetoder konstaterades, och vissa länder är starkt beroende av export eller deponering på grund av att den inhemska återvinningskapaciteten är begränsad. Dessa resultat visar på att man behöver förbättra infrastrukturen, minska beroendet av export och harmonisera definitionerna.

För att ta itu med dessa problem utvidgade Eurostat frågeformuläret till att omfatta frivillig rapportering av import/export av avfall och andra relevanta kategorier i syfte att stämna av genereringen och behandlingen av avfall. Detta kommer inte bara att höja kvaliteten på uppskattningarna utan även att ge värdefulla insikter med avseende på den cirkulära ekonomin.

3.6. Administrativ börda

Rapporteringskraven för avfallsstatistik innebär en administrativ börda för avfallsproducenter och företag som är specialiserade på avfallshantering. I enlighet med förordningen kan små företag (med färre än tio anställda)¹⁴ minska denna börda genom att ersätta rapporteringen med uppgifter som samlas in direkt av medlemsstaterna.

Medlemsstaterna använder olika metoder för att samla in uppgifter, däribland undersökningar, administrativa uppgifter eller en kombination av dessa. De administrativa uppgifterna kombinerar uppgifter som samlats in för andra ändamål, t.ex. för beskattning, miljöövervakning eller nationell avfallshantering.

För att säkerställa att uppgifterna samlas in korrekt tillhandahåller Eurostat tekniskt stöd och utbildning till nationella sammanställare, både uppgiftsinsamlare och uppgiftslämnare.

¹³ Avfall som inte genereras av hushåll men vars sammansättning liknar hushållsavfall. Typiska exempel på detta är avfall från små företag, kontor, skolor och offentliga anläggningar såsom parker som genererar avfallstyper liknande dem från bostäder.

Vissa länder täcker in små företag genom urvalsundersökningar och extrapolerar resultaten. De flesta undantar dem dock helt och hållet i enlighet med artikel 3.2 i förordningen, som ger möjlighet att undanta företag med färre än tio anställda från undersökningarna såvida de inte i betydlig utsträckning bidrar till avfallsgenerering. Ett annat sätt är att extrapolera siffrorna genom att använda faktorbaserade skattningsmodeller. Länderna har fastställt olika tröskelvärden för att undantas, oftast på grundval av antal anställda eller mängd avfall per år. Vissa länder kombinerar de båda kriterierna för att uppgifter ska samlas in även från små företag när deras avfallsgenerering ligger över tröskelvärdet.

Det noterades att insamlingen i cirka tolv medlemsstater bygger på administrativa uppgifter, medan fem använder statistiska undersökningar. Det noterades också att allt fler länder tillämpar en kombinerad metod.

De omkring 6 325 uppgiftslämnarna spenderade var och en mindre än en timme på att fylla i frågeformuläret. När det gäller kostnadsuppskattningen, på grundval av en övergripande analys av kvalitetsrapporter och undersökningsuppgifter, uppgår den totala bördan för företag i hela EU till cirka 2,2 miljoner euro (i genomsnitt 186 000 euro per medlemsstat och år).

I linje med kommissionens insatser för att minska den administrativa bördan och förenkla rapporteringskraven verkar det nuvarande frågeformuläret skapa en balans och proportionerlig börda i förhållande till de mål som eftersträvas. Medlemsstaternas användning av administrativa uppgifter och kombinerade strategier bidrar till att minimera bördan för avfallsproducenter och företag. På det hela taget verkar de befintliga rapporteringskraven för avfallsstatistik vara effektiva för att samla in nödvändiga uppgifter samtidigt som den administrativa bördan begränsas till ett minimum, och därmed stödja kommissionens mål att minska och förenkla bördan.

4. Förbättringsåtgärder

För att förbättra de numeriska uppgifter som rapporteras enligt förordningen strävade Eurostat efter en ändamålsenlig och snabb lösning som svarade på viktiga informationsbehov avseende modern avfallshantering, särskilt för att övervaka omställningen till en cirkulär ekonomi och beräkna återvinningsgraden, vilka är avgörande indikatorer för att bedöma framstegen mot EU:s miljö- och resurseffektivitetsmål.

Eurostat fokuserade på att utveckla den ytterligare modulen om avstämning av avfallsgenerering och avfallsbehandling, vilket gör avfallsuppgifterna mer relevanta och övergripande. Modulen består av fem detaljerade tabeller som spårar flödet av avfall från att det genereras till att det behandlas och som omfattar import och export, förbehandling, värmebehandling och materialåtervinning. Denna metod ger mer detaljerad information om avfallsflödena och gör det möjligt att korrekt beräkna materialutnyttjande- och återvinningsgraderna för enskilda avfallstyper.

Trots att rapporteringen inom ramen för denna frivilliga modul var begränsad under rapporteringsomgångarna 2022 och 2024 använde Eurostat de mest övergripande inlämningarna för att skapa Sankeydiagram, tillhandahålla en visuell bild av avfallsflödena och kartlägga uppgiftsluckor. Dessa diagram, i kombination med samråd med de länder som presterar bäst, har genererat vissa uppgifter och banat väg för en mer tillförlitlig och övergripande rapportering i framtiden.

För att analysera den cirkulära ekonomin och göra det enklare att övervaka materialutnyttjandet och materialåtervinningen i de enskilda avfallsflödena införde Eurostat avfallsräkenskaper, en metodologisk ram och strategi för att integrera uppgifter med olika detaljnivåer och från flera källor.

5. Slutsatser

De uppgifter som har sammanställts i enlighet med förordningen utgör en övergripande och tillförlitlig källa till information om genereringen och behandlingen av avfall i EU som omfattar perioden 2002–2022.

Uppgifterna lämnas i allmänhet in i tid och är av tillräckligt god kvalitet för att betraktas som tillförlitliga och korrekta. Datauppsättningens kvalitet beror till stor del på varje lands metod, som stadigt förbättras vid varje uppgiftsinsamlingscykel. Flera faktorer har bidragit till denna förbättring: den ökade användningen av administrativa uppgifter, vilken minskar beroendet av extrapolering, och de stadiga framsteg som gjorts när det gäller datavalidering samt utbytet med medlemsstaterna genom vägledning, arbetsgrupper och landsbesök.

Dessa uppgifter har dock sina begränsningar när det gäller att tillhandahålla information om den cirkulära ekonomin och användningen av avfall som en resurs på grund av luckor i uppgifterna om förbehandling, omklassificering av avfall och internationell handel med avfall, vilket begränsar tillgången till övergripande information utöver slutbehandling och bortskaffande. Eurostat vidtog åtgärder tillsammans med arbetsgruppen för att genomföra den ytterligare modulen, och insamlingen skedde på frivillig basis eftersom den inte ingår i förordningen. Tyvärr var svarsfrekvensen mycket låg på grund av resursbegränsningar på medlemsstatsnivå och dessa uppgifter kan därför inte användas ännu.

I takt med att EU inför rapporteringskrav för specifika avfallsflöden (t.ex. batterier¹⁵, avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning¹⁶, livsmedelsavfall¹⁷ och förpackningsavfall¹⁸) inom ramen för olika sektorsspecifika direktiv och förordningar blir mer information om dessa typer av avfall tillgänglig. Förordningen är dock fortfarande medlemsstaternas enda officiella ram för rapportering till kommissionen där alla typer av avfall omfattas. Detta är ett viktigt verktyg för att mäta materialflödena i den cirkulära ekonomin. Förordningen mäter inte flödena från avfallsinsamling till avfallsbehandling tillräckligt väl, särskilt, men inte bara, när det gäller gränsöverskridande avfallsflöden. Att uppgifterna på detta område förbättras är avgörande för att informationen om den cirkulära ekonomin ska förbli fullständig och för att förordningens datauppsättningar ska förbli relevanta för dataanalys.

Potentialen att förbättra samstämmigheten för avfallsstatistiken skulle dessutom kunna undersökas med hjälp av dubbelkontroll med statistik över utrikeshandeln och betalningsbalansen. Detta bör inte innebära någon ytterligare rapporteringsbörda för medlemsstaterna och skulle fastställa områden där metoderna för internationella avfallsflöden

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer, EUT L 266, 26.9.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/66/2018-07-04>.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), EUT L 197, 24.7.2012, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/2024-04-08>.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, EUT L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/2024-02-18>.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/40 av den 19 december 2024 om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG, EUT L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>.

skulle kunna förbättras i framtiden, vilket skulle öka avfallsstatistikens övergripande kvalitet och tillförlitlighet.

Trots sina begränsningar är de uppgifter som överförs enligt förordningen fortfarande den enda källan till en övergripande helhetsöversikt över avfallshanteringen inom alla ekonomiska sektorer och hushåll i EU. Den ger en unik och korrekt bild av den ekonomiska utvecklingen, inklusive trenderna inom genereringen och behandlingen av avfall.